

ристотинъ и три лѣта, и роди сынове и 16 дѣщери. И "живѣ Еверт тридесет и че-
17 тыри лѣта, и роди Фалека: И живѣ Е-
верт отъ какъ роди Фалека четыресто-
тинъ и тридесет лѣта, и роди сынове и 18 дѣщери. И живѣ Фалекъ тридесет лѣта,
19 и роди Рагава: И живѣ Фалекъ отъ какъ
роди Рагава двѣстѣ и деветь лѣта, и роди
20 сынове и дѣщери. И живѣ Рагавъ триде-
21 сеть и двѣ лѣта, и роди Серуха: И живѣ
Рагавъ отъ какъ роди Серуха двѣстѣ и
22 седьмь лѣта, и роди сынове и дѣщери. И
живѣ Серухъ тридесет лѣта, и роди На-
23 хора: И живѣ Серухъ отъ какъ роди На-
хора двѣстѣ лѣта, и роди сынове и дѣ-
24 щери. И живѣ Нахоръ двадесет и де-
25 веть лѣта, и роди Фаржъ: И живѣ Нахоръ
отъ какъ роди Фаржъ сто и девятнадесет
26 лѣта, и роди сынове и дѣщери. И живѣ
Фара седмдесет лѣта, и "роди Аврама,
Нахора и Аарана.

27 И това е родословіе-то на Фаржъ: Фара
роди Аврама, Нахора, и Аарана: и А-
28 рранъ роди Лота. И умрѣ Ааранъ прѣдъ
Фаржъ отца си въ землѣ-тѣ въ којкто ся
29 роди, въ Уръ Халдейскій. И зѣхъ си
Аврамъ и Нахоръ жены: име-то на Авра-
мовѣ-тѣ женѣ бѣ Сара: а име-то на Нахоровѣ-тѣ женѣ Мелхъ, дѣщера на А-
30 рана, отца на Мелхѣ и отца на Йесехѣ. А
31 Сара бѣше бездѣтна, нѣмаше чадо. И
зѣхъ Фара Аврама сына си, и Лота, Аар-
новый-ть сынъ, внука си, и Саржъ снахъ
си, женѣ-тѣ на сына си Аврама: и из-
лѣзохъ наедно изъ "Уръ Халдейскій, да
отидѣть въ "Ханаанскѣ-тѣ землѣ: и дой-
дохъ до Харранъ, и населихъ ся тамъ.
32 И станхъ дни-тѣ на Фаржъ двѣстѣ и пять
лѣта: и умрѣ Фара въ Харранъ.

ГЛАВА 12.

1 И "рече Господь Авраму: Иزلѣзъ изъ
землѣ-тѣ си, и изъ родѣ-тѣ си, и изъ
домѣ-тѣ башинъ си, и иди въ землѣ-тѣ
2 којкто ще ти покажж: И "ще тя напра-
вїхъ народъ голѣмъ: "ще тя благословіхъ,
и ще възвеличж имѣ-то ти, и "ще бжешъ
3 въ благословеніе. И ѩе благословіхъ онѣзи
които тя благославятъ, и онѣзи които
тя кълижтъ ще прокълиж: и "еще ся bla-
гословятъ въ тебе всички-тѣ племена на
4 землѣ-тѣ. И отиде Аврамъ, както му рече
Господъ: и съ него отиде и Лотъ: а А-
врамъ бѣше на възрастъ седмдесетъ и пять

^и 1 Лѣт. 1; 19.
^и Ин. Нав. 24; 2. 1 Лѣт. 1; 26.
^о Гл. 17; 15. 20; 12.
^п Гл. 22; 20.
^р Гл. 16; 1, 2. 18; 11, 12.
^с Гл. 12; 1.
^т Неем. 9; 7. Дѣян. 7; 4.
^у Гл. 10; 19.

^а Гл. 15; 7. Неем. 9; 7. Иса. 41; 2. Дѣян. 7; 3. Евр. 11; 8.

^б Гл. 17; 6. 18; 18. Втор. 26;
5. 3 Цар. 3; 8.
^в Гл. 24; 35.
^г Гл. 28; 4. Газ. 3; 14.
^д Гл. 27; 29. Исх. 23; 22.
Чис. 24; 9.
^е Гл. 18; 18; 22; 18. 26; 4.
Псал. 72; 17. Дѣян. 3; 25.
Гал. 3; 8.
^ж Гл. 14; 14.
^з Гл. 11; 31.

5 лѣта, когато излѣзе изъ Харранъ. И зѣ
Аврамъ Саржъ женѣ си, и Лота братовъ-
ть си сынъ, и всичкий-ть имотъ колко-
то бѣхъ придобили, и "хора-та що бѣхъ
придобили въ "Харранъ, и излѣзохъ да
отидѣть въ Ханаанскѣ-тѣ землѣ: и дой-
дохъ въ Ханаанскѣ-тѣ землѣ. И "прѣ-
минж Аврамъ онѣзи землѣ до мѣсто-то
Сихемъ, "до джѣрѣ-тѣ Морѣ: "Ханаанци-
7 тѣ тогазъ живѣхъ въ тѣзъ землѣ. И "яви-
ся Господъ Авраму, и рече: "На тво-то
сѣме ще дамъ тѣзъ землѣ. И "съгради
тамъ олтаръ Господу който му ся яви.
8 И отъ тамъ прѣмѣсти ся къмъ горѣ-тѣ,
които е на истокъ отъ Вееніль та постави
шатъръ-тѣ си, и имаше Вееніль къмъ запа-
дъ, и Гай къмъ истокъ: и съгради тамъ
олтаръ Господу, "и призова име-то Го-
сподие. И дигиж ся отъ тамъ Аврамъ, и
отиваше "напрѣдъ къмъ пладне.
10 И станж гладъ въ тѣзъ землѣ: и "слѣ-
зе Аврамъ въ Египетъ да поживѣ тамъ,
защото гладъ-тѣ бѣше "тежкъ въ Хана-
11 анскѣ-тѣ землѣ. И когато наближи да
влѣзе въ Египетъ, рече на женѣ си Сар-
жъ: Ето, знахъ че си жена ухубава на
12 гледъ. И може бы, щомъ тя видятъ Е-
гиптяне-тѣ да рекутъ, Жена му е тая:
"и мене ще убийтъ, а тебе ще оставятъ
13 живаж. "Бажки, моліж, че ми си сестра,
за да ми бжде добрѣ поради тебе, и да
14 ся упази животъ-тѣ ми заради тебе. И
когато влѣзе Аврамъ въ Египетъ, "видѣ-
хъ Египтяне-тѣ женѣ-тѣ че бѣше търъ-
15 дѣ хубава. И князовѣ-тѣ Фараонови іж
видѣхъ, и похвалихъ іж Фараону: и "за-
ведена бы жена-та въ домѣ-тѣ на Фарао-
16 на. И поради неіж "стори добро на Авра-
ма: и той имаше овцы, и говеда, и ослы,
и рабы, и рабыни, и ослицы, и камили.
17 И "порази Господъ Фараона, и домѣ-тѣ
му съ голѣмы язвы, заради Саржъ, женѣ-
18 тѣ Аарамовѣ. И повыка Фараонъ Авра-
ма, и рече: "Що е това дѣто ми стори
19 ты? Защо ми не обади че ти е жена? За-
що си реклъ: Сеетра ми е? и азъ ѿѣхъ
да іж землѣ за женѣ: и сега, ето, жена
20 ти, земи іж, и иди си. И "настани му Фа-
раонъ человѣцы: та го испроводихъ, не-
го, и женѣ ми, и всичко що имаше.

ГЛАВА 13.

1 И възлѣзъ Аврамъ изъ Египетъ, той и
женна му, и всичко що имаше, и Лотъ на-

^и Евр. 11; 9.
^и Втор. 11; 30. Смд. 7; 1.
^и Гл. 10; 18, 19. 13; 7.
^и Гл. 17; 1.
^и Гл. 13; 15. 17; 8. Псал.
105; 9. 11.
^и Гл. 13; 4.
^и Гл. 13; 4.
^и Гл. 13; 3.
^и Гл. 26; 1.
^и Псал. 105; 13.

^и Гл. 43; 1.
^и Ст. 14. Гл. 26; 7.
^и Гл. 20; 11. 26; 7.
^и Гл. 20; 5, 13. Виж. Гл. 26; 7.
^и Гл. 39; 7. Мат. 5; 28.
^и Гл. 20; 2.
^и Гл. 20; 14.
^и Гл. 20; 18. 1 Лѣт. 16; 21.
Псал. 105; 14. Евр. 13; 4.
^и Гл. 20; 9. 26; 10.
^и Прит. 21; 1.